U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Novotného a soudců JUDr. Ludmily Valentové a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobkyně (stěžovatelky) **O. D. S.,** zast. JUDr. Marcelou Cellerovou, advokátkou se sídlem Radlická 34, Praha 5 proti **Ministerstvu vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7 v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 4. 2003, č. j. 47 Az 510/2003 – 14,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobou podanou u Krajského soudu v Praze dne 10. 4. 2003 se žalobkyně domáhá přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 16. 12. 2002, č. j. OAM – 10723/VL-19-K01-2001, kterým jí nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1 a 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů a kterým bylo dále rozhodnuto, že se na ni nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 citovaného zákona.

Usnesením Krajského soudu v Praze č. j. 47 Az 510/2003-14 ze dne 17. 4. 2003 byla vyslovena místní nepříslušnost Krajského soudu v Praze a věc byla postoupena podle ustanovení § 7 odst. 6 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (s. ř. s.) Městskému soudu v Praze jako soudu místně příslušnému. Proti tomuto usnesení podala stěžovatelka kasační stížnost ve které namítá nesprávné posouzení a zjištění místní příslušnosti k projednání žaloby a tvrdí, že místně příslušným je nadále Krajský soud v Praze, když žalobkyně v den podání žaloby a i nadále je hlášena na adrese v Č., ul. B. N. 765 okres P. z., přičemž na základě toho jí bylo i místně příslušným oddělením cizinecké policie P.-z. vystaveno vízum, nikoli na adrese B. 70, P.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení, z něhož takové rozhodnutí vzešlo nebo osoba zúčastněná na řízení (stěžovatel) domáhá zrušení soudního rozhodnutí. Kasační stížnost je přípustná proti každému rozhodnutí, není-li v zákoně stanoveno jinak (§ 102 s. ř. s.).

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu tvrzených skutečností uvedených v ust. § 103 odst. 1 písm. a/ – e/ s. ř. s., (nezákonnost, vady řízení, zmatečnost, nepřezkoumatelnost).

Soud dospěl k závěru, že, jakkoli jsou důvody svědčící pro přípustnost kasační stížnosti formulovány v zákoně dosti široce, nelze podřadit stížnostní důvody, které uvádí stěžovatelka pod žádný z uvedených v ustanovení § 103 s. ř. s. Především nelze shledat žádné

důvody podle ust. § 103 odst.1 písm. a/ a b/, neboť tyto se po výtce dotýkají nezákonnosti způsobených v řízení před správním orgánem. Pokud jde o důvod podle písm. c/, pak v daném případě byly splněny podmínky řízení proto, aby Krajský soud v Praze rozhodl, neboť věc u něj napadla jako u soudu věcně příslušného a pokud byl tedy názoru, že věc mu z hlediska místní příslušnosti k rozhodnutí nenáleží, pak postupoval podle ust. § 7 odst. 6 s. ř. s. způsobem, který tento zákon ukládá. Ustanovení odstavce prvního písm. d/ citovaného paragrafu rovněž nepřichází do úvahy, neboť rozhodnutí je náležitě odůvodněno. Nebylo přitom dosud rozhodováno o věci samé, aby mohlo být posuzováno, zda by jaká vada řízení před soudem mohla mít vliv na již vydané rozhodnutí.

Protože se podaná kasační stížnost opírá jen o jiné důvody než předpokládá zákon, nezbylo soudu než ji podle ust. § 104 odst. 4 ve spojení s ust. § 46 odst. 1 písm.d/ s. ř. s. odmítnout.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle kterých nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 21. 10. 2003

JUDr. Václav Novotný
předseda senátu